

Sitio

Parochieblad

H. GERARDUS
MAJELLA
PAROCHIE

Roeping

Juni - juli - augustus

2025 nr **2**

H. Gerardus Majella Parochie
Vleutenseweg 517
3532 HK Utrecht
Telefoon 030-2931474
info@gerardusmajella.nl
www.gerardusmajella.nl
Wij zijn ook te vinden op Facebook, YouTube en X onder de naam H. Gerardus Majellaparochie Utrecht

Parochiesecretariaat
Dinsdag t/m vrijdag bereikbaar van 13.30 tot 15.30 uur.

Pastoor	Parochievicaris
Pater Kornelius Maria Broeders van Sint Jan 06-51168945	Pater Johannes Elias Broeders van Sint Jan 06-15210483

Bankrekening
Kerkbestuur
NL 27 INGB 0000 265 993
Missie en Ontwikkeling
NL 93 INGB 0003 767 475
Leerhuis
NL 98 INGB 0000 254 821
PCI (Caritas)
NL 30 RABO 0387 5214 02

Eucharistievieringen	
Zondag	10:00 Hoogmis 16:00 English
Maandag	19:00
Dinsdag	07:00 en 19:00
Woensdag	19:00
Donderdag	07:00 en 19:00
Vrijdag	07:00 en 19:00
Zaterdag	07:00 en 19:00

Dagelijkse mis ook ma t/m za
8:00 uur bij de Roze Zusters

Uitgelicht

Pagina 5
Thema-artikel: Roeping tot het priesterschap

Pagina 13
Wie zit er naast mij in de bank? Interview met Brian Chuckran

Pagina 15
Broedernieuws: de missie van broeder Johannes Pio

Pagina 25
Het geloof doorgeven in het gezin

Inhoud

Verdieping

De roeping van het priesterschap
Het huwelijk
Heilig zijn in het dagelijks leven

5

Uit de Parochie

Vanuit het bestuur
Fotopagina
Wie zit er naast mij in de bank?
Broedernieuws
Aankondigingen Bedevaarten

11

Secretariaat

17

English Community

Becoming Disciples
A word from the Board

21

Geloven in de Praktijk

Hoe vind ik mijn roeping?
De Roeping van Sint Antonius
Het geloof doorgeven in het gezin

23

Leerhuis

27

Diaconie

Bedankje Adventsactie
Vastenactie

28

Kinderpagina's

30

QUOTE:

BROEDER JOHANNES PIO
CELEBREERT DE MIS, NET NADAT
DE NIEUWE PAUS GEKOZEN IS.
ANTONY: 'IS DAT NOU DE
NIEUWE PAUS?'

Hoofdredactie

Roeping is een breed begrip, dat vaak te nauw begrepen wordt. Onze nieuwe Paus heeft, toen hij – nog als kardinaal Prevost – eens geïnterviewd werd voor roepingen zondag, de volgende mooie woorden gezegd:

"Onze prioriteit kan niet zijn om roepingen te zoeken. Onze prioriteit moet zijn om het goede nieuws te leven, om het evangelie te leven, om het enthousiasme te delen dat geboren kan worden in onze harten en in onze levens wanneer we echt ontdekken wie Jezus Christus is. Als we verenigd met Christus blijven wandelen, in gemeenschap met elkaar, in die vriendschap met de Heer en beseffen dat dat een enorme gave is, die wij zomaar hebben ontvangen, ontstaan er roepingen. Het is waar dat er op dit moment in sommige delen van de wereld, om verschillende redenen, minder roepingen zijn dan in het verleden. Dit is natuurlijk een punt van zorg, maar ik denk niet dat het het belangrijkste is.

Als we leren ons geloof beter te beleven en leren anderen uit te nodigen en op te nemen in het leven van de Kerk, vooral jongeren, zullen er nog steeds roepingen naar ons toe komen. Aan de andere kant denk ik dat we de leek moeten zien als een leek. Het is een van de vele geschenken die de tijd ons de laatste jaren heeft gegeven: ontdekken dat zij een heel belangrijke rol hebben in de Kerk."

Laten we ook kijken naar waar God ons roept in iedere dag. Heer, wat wilt U dat ik vandaag doe?

Ook nemen we deze editie afscheid van Anty en Janthony Raymakers, die al vanaf het begin van de Sitio in de redactie hebben gezeten. In de volgende editie zullen we er uitgebreider aandacht aan besteden, maar voor nu alvast een woord van dank voor jullie jarenlange inzet!

Hartelijke groet,

Lidwine Pouw
Hoofdredacteur

Woord van de Parochie-vicararis

Beste parochianen,

Mag ik u vandaag in mijn hoedanigheid als parochievicaris en prior toespreken en u allen een gezegend Pinksterfeest toewensen!

Ontmoeting met de verrezen Christus

Ik heb altijd het gevoel dat de 50 dagen van Pasen veel te snel voorbij gaan en ik hoop dat het u gelukt is om hier en daar de verrezen Heer te ontmoeten en de vrede en vreugde van Pasen in uw geloof te ervaren: gewoon in uw dagelijks leven, in gesprekken en ontmoetingen, in persoonlijke momenten van gebed. Ik hoop en wens voor u en ons: mogen wij, net als de leerlingen die Jezus in de tijd na de verrijzenis op het meer in hun dagelijkse werk als vissers tegenkwamen, ook geïnspireerd worden door de Heilige Geest om de aanwezigheid van de levende Jezus te herkennen: "Het is de Heer!" (Johannes 21:7) die hier en nu op een nieuwe manier aanwezig is in mijn leven en die zorgt voor nieuwe vruchtbaarheid in mijn leven!

Kom, Heilige Geest! Veni Sancte Spiritus!

Deze paasperiode werd zeker gekenmerkt door het overlijden van paus Franciscus en dan natuurlijk deze intense tijd waarin we verbonden waren met de grote universele Kerk: Enerzijds baden we voor onze overleden paus. Aan de andere kant riepen we, net als zoveel anderen over de hele wereld, de komst en hulp van de Heilige Geest aan over de Kerk en de kardinalen die het conclaaf voorbereidden en uiteindelijk een nieuwe paus kozen: Wat een indrukwekkend moment toen paus Leo XIV onder daverend applaus en met zichtbare vreugde en ontroering de loggia van de Sint-Pietersbasiliek betrad en zijn eerste woorden tot ons richtte: "De vrede van de verrezen Heer zij met u!"

Ja, laten we onze nieuwe herder blijven

toevertrouwen aan de Heilige Geest, zodat hij een instrument van vrede, eenheid en gerechtigheid kan zijn voor de Kerk en voor de wereld!

De vruchten van de Heilige Geest

Nu, in de tijd van Pinksteren en de weken die volgen, kunnen we de vruchten plukken van ons werk, ons gebed en onze toewijding als gemeenschap van parochianen en broeders: Br. Richard Maria zal op Pinksterzondag zijn eeuwige geloften afleggen, waarvoor u allen van harte bent uitgenodigd! Wat een vreugde! In de weken daarna zullen de vieringen van de Eerste Heilige Communie (dit jaar met 24 kinderen, waarvan 18 uit de Engelstalige gemeenschap) en het Vormsel (met 8 jongeren, waarvan 4 uit de Engelstalige gemeenschap) plaatsvinden. Ik wil graag van deze gelegenheid gebruik maken om iedereen te bedanken die zich (al jaren) inzet voor de kinderen en jongeren hier in de parochie! En wat zijn we dankbaar dat we deze vruchten mogen zien!

Geleid worden door de Heilige Geest - veranderingen onder de broeders

We worden allemaal uitgenodigd om ons elke dag opnieuw door de Heilige Geest te laten leiden op de weg van heiligheid en persoonlijke roeping die HIJ met ieder van ons wil gaan. Natuurlijk zit de Heilige Geest altijd vol verrassingen: Daarom kwam het voor velen van u misschien als een verrassing dat ik aan het einde van het pastorale jaar (half juli) ook een sabbatical van 6 maanden zal nemen. Na 20 jaar in het religieuze leven wil en zal ik de Heer nu deze tijd geven om opnieuw naar mezelf en vooral naar HEM te luisteren en geestelijk te onderscheiden wat mijn persoonlijke missie binnen de Broeders van Sint Jan is voor de komende jaren.

Br. John Mary Jesus heeft zijn sabbatical verlengd tot eind juli en Br. Richard Maria zal dan zoals gepland in de zomer naar Rome verhuizen om daar aan zijn theologische studie te beginnen.

Ondanks alle uitdagingen en veranderingen kunnen we vast op God vertrouwen: Hij is de Goede Herder die zijn Kerk niet in de steek laat. Hij zal voor ons en voor u zorgen en als we HEM trouw blijven, zal HIJ ons niets tekort laten komen.

Laten we voor elkaar bidden! Ik vertrouw u toe aan de bescherming en voorspraak van de heilige Maagd Maria! Met hartelijke groeten en Gods zegen,
Br. Johannes Elias

UW STEUN ONZE TOEKOMST

Heeft u al eens er over gedacht de parochie te gedenken in uw testament?

Dit kan een mooi gebaar zijn om het geloof door te geven.

Wilt u hier een keer over praten? Stuur dan een email naar de pastoor of naar de penningmeester info@gerardusmajella.nl of maak een afspraak via het secretariaat.

H. GERARDUS
MAJELLA
PAROCHIE

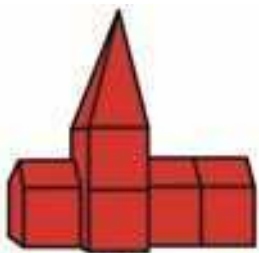

R.K. Zorgcentrum
ROOMBURGH
Zorgzaam, betrokken en gestuurd

Hof van Roomburgh 46
2314 ZC Leiden
T | 071 589 22 00
W | www.roomburgh.nl

R.K. ZORGCENTRUM ROOMBURGH BIEDT
naast zorg voor mensen met dementie en somatiek intramuraal ook:
Thuiszorg • huishoudelijke ondersteuning • casemanagement
dagbesteding • maaltijden aan huis

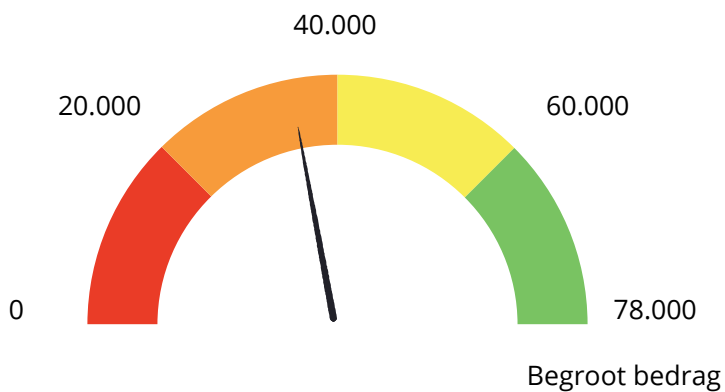
Actie
Kerkebalans

**Geef vandaag voor
de kerk van morgen**

Tussenstand Kerkebalans Mei:

€38.380

OOK EEN ADVERTENTIE PLAATSEN? NEEM CONTACT OP MET [INFO@GERARDUSMAJELLA.NL](mailto:info@gerardusmajella.nl)

Roeping tot het priesterschap

Een buitengewone carrière

P. Johannes-Elias

De roeping tot het priesterschap is in de Rooms-Katholieke Kerk geen gewoon carrièrepad, maar een antwoord op een diepere, goddelijke uitnodiging. Deze roeping is een mysterieuze gave van God, die een mens uitnodigt om zijn leven volledig in dienst te stellen van Christus en Zijn Kerk. De Kerk ziet het priesterschap als een onmisbare bediening binnen de geloofsgemeenschap: het is de priester die in persona Christi het offer van de Eucharistie celebreert, verzoening brengt in het sacrament van de biecht, en het Woord van God verkondigt.

Een goddelijke roeping, geen persoonlijke ambitie

Het Tweede Vaticaans Concilie benadrukt sterk dat het priesterschap geen menselijke keuze is, maar een goddelijke roeping. In het decreet *Presbyterorum Ordinis* (Over het ambt en het leven van de priesters) staat:

“De priesters worden geroepen om in een gemeenschap van liefde en dienstwerk de opdracht van Christus, de eeuwige Hogepriester, voort te zetten” (*Presbyterorum Ordinis*, 1).

De roeping is dus een uitnodiging van God zelf, een roepen “bij naam”. Zoals Jezus de apostelen riep: “Kom, volg Mij, en Ik zal van jullie vissers van mensen maken” (Mattheüs 4:19), zo roept Hij ook vandaag mannen op een persoonlijke manier tot Zijn dienst als priesters.

Het belang van onderscheiding

De weg naar het priesterschap begint meestal met een periode van onderscheiding. Deze tijd is essentieel om na te gaan of de roeping authentiek is. De Catechismus van de Katholieke Kerk (nr. 1578) stelt duidelijk:

“Niemand heeft het recht het wijdings-sacrament te ontvangen. Niemand kan zich dit ambt uit eigen beweging toe-eigenen. Men moet ervoor geroepen zijn door God.”

Het is aan de Kerk, door haar herders, om deze roeping te erkennen en te bevestigen. Daarom is de vorming en begeleiding in het seminarie of binnen een religieuze orde niet enkel academisch, maar ook spiritueel en pastoraal.

De priester als herder en dienaar

Een priester is geroepen om Christus na te volgen als herder van de kudde. Hij is "tot herder en leraar van het volk Gods gemaakt" (Lumen Gentium, 28). Deze taak vereist een diepe verbondenheid met Christus en een beschikbaarheid om de mensen nabij te zijn, vooral in hun vreugde en hun lijden.

De heilige Paus Johannes Paulus II onderstreepte in zijn apostolische exhortatie *Pastores Dabo Vobis* het belang van een priester die niet slechts functionaris is, maar een man van gebed en innerlijke toewijding:

“

De roeping tot het priesterschap is een geschenk en mysterie, en vereist een vrije en liefdevolle toewijding aan de Heer en Zijn Kerk.” (Pastores Dabo Vobis, 36)

Celibaat als teken van toewijding

Een opvallend aspect van het rooms-katholieke priesterschap is het celibaat. Dit is geen louter juridische verplichting, maar een geestelijk teken van volledige toewijding aan Christus. Het celibaat verwijst naar de uiteindelijke bruiloft van Christus met Zijn Kerk en is een krachtige getuigenis van het Koninkrijk van God.

Het concilie zegt hierover:

Afbeelding: Priesterwijding van br. Johannes-Elias

“

“Het celibaat is [...] niet alleen een kerkelijke wet, maar past ook bij het priesterschap, dat uit geheel zijn aard vereist dat iemand zich met heel zijn wezen aan de dienst van Christus en de mensen wijdt.” (Presbyterorum Ordinis, 16)

Roepingenpastoraal en de Kerk van vandaag

In een tijd waarin roepingen tot het priesterschap schaarser lijken te worden in veel Westerse landen, blijft het belangrijk dat geloofsgemeenschappen, en met name ook de gezinnen, biddend en actief openstaan voor deze roeping. Paus Franciscus herhaalde dit in meerdere toespraken, waarin hij jonge mensen oproept om niet bang te zijn voor een leven in dienst van de Kerk:

“

“Wees niet bang voor wat God van je vraagt! Het zal je gelukkig maken.” (Wereldgebedsdag voor Roepingen, 2014)

Conclusie

De roeping tot het priesterschap is een daad van goddelijke liefde. Zij vraagt om moed, gebed, onderscheiding, en vooral om een hart dat bereid is, dagelijks weer opnieuw alles te geven voor Christus en Zijn volk. In een wereld die vaak gericht is op zelfontplooiing en materieel succes, blijft het priesterschap een radicaal teken van dienstbaarheid en trouw aan het Evangelie.

Het huwelijk

Zowel een gave als een roeping

J.A. Raymakers

Het huwelijk is meer dan een sociaal of juridisch contract – het is een diep spirituele werkelijkheid, geworteld in Gods scheppingsplan. In deze tekst verkennen we het huwelijk als een geschenk én een roeping: een weg waarin man en vrouw elkaar aanvullen en samen groeien in liefde. We ontdekken hoe het huwelijk niet alleen een menselijke verbintenis is, maar ook een heilige roeping waarin Gods liefde zichtbaar wordt.

Man en vrouw: geschapen door God

God heeft de mens als man en vrouw geschapen, beiden naar Zijn beeld. Hij wilde dat deze verschillen zichtbaar zouden zijn, zoals in veel andere levende schepselen. Samen kunnen man en vrouw Gods beeld het best weerspiegelen. Hoewel ze verschillend zijn, zijn ze gelijkwaardig en even waardevol in Gods ogen.

God heeft een plan met ieder mens, en Hij zal hem of haar daarvoor roepen. Voor de meeste mensen wordt dit plan bereikt en vervolmaakt dankzij de aanvulling van een levenspartner. Het huwelijk is niet zomaar een relatie, maar een diepe, liefdevolle verbinding waarin beiden elkaar helpen groeien en streven naar een zo volmaakt mogelijke liefde.

De heiligheid van het huwelijk

Het kan ons alleen maar met bewondering vervullen als we het huwelijk zien als een afspiegeling van Gods volmaaktheid. Niet alleen vinden man en vrouw hierin hun levensvervulling, maar het huwelijk vormt ook de basis voor de voortzetting van de mensheid.

Volgens de H. Paulus weerspiegelt de liefde tussen man en vrouw ook de liefde van Christus voor Zijn Kerk. Dit maakt het huwelijk tot iets heiligs, niet alleen als een natuurlijke instelling die door God is gegeven bij de schepping van man en vrouw, maar ook als een sacrament dat Jezus zelf heeft ingesteld.

“ —

“In de roeping van het huwelijk kunnen echtgenoten zich volledig ontplooien – beter dan hij of zij dat alleen had gekund.”

In de roeping van het huwelijk kunnen echtgenoten zich volledig ontplooien – beter dan hij of zij dat alleen had gekund. In Genesis staat dat God een ‘helper’ maakt voor de mens. Dit is in de zin dat man en vrouw elkaar helpen, elkaar tot steun en klankbord zijn en inzichten kunnen geven die men niet uit zichzelf had kunnen krijgen. Wanneer twee mensen ontdekken dat ze elkaar echt aanvullen, vormt dat de diepe basis van echte verliefdheid. Daarom is het belangrijk dat verliefdheid niet verdwijnt na het trouwen, maar blijft bestaan als een levende kracht in de relatie.

Kinderen als zegen

Kinderen zijn een geschenk van God, een teken van Zijn goedheid en scheppingskracht. Bij het huwelijk beloven echtgenoten dat ze kinderen willen aanvaarden uit Gods hand en opvoeden in geloof. Kinderen worden niet "genomen" of "gemaakt"; ze worden ontvangen als onderdeel van Gods plan.

Door de huwelijksverbintenis stellen man en vrouw zich open voor nieuw leven, maar uiteindelijk is het God die dat leven schept. En wanneer een kind wordt geboren, heeft ook zijn leven als doel: God dienen en Hem zo verheerlijken.

De fysieke eenwording binnen het huwelijk is dan ook iets heel bijzonders. Terwijl man en vrouw zich in de huwelijksdaad aan elkaar wegschenken en in elkaar opgaan, meer dan in enige andere menselijke ervaring mogelijk is, wordt aan God de mogelijkheid geboden een nieuwe mensenziel te scheppen. Dit plaatst seksualiteit in een verheven en diep betekenisvolle context.

“

Door de huwelijksverbintenis stellen man en vrouw zich open voor nieuw leven, maar uiteindelijk is het God die dat leven schept.”

Het huwelijk: een roeping en een levenspad

Het huwelijk is een geschenk van God, een instelling die Hij om niet aan de mensheid heeft gegeven. Daarom is het iets moois en goeds, zowel op menselijk niveau als bovennatuurlijk gezien. Tegelijkertijd is het ook een roeping: een uitnodiging van God om mee te werken aan Zijn plan met de mensheid, door samen een gezin op te bouwen en kinderen een gelovige opvoeding te geven. Het past de gelovige om echte verliefdheid – in bovengenoemde betekenis – te zien als een roepstem van God, bedoeld om een wegwijzer te zijn naar een volmaakt leven.

Voor sommige mensen bestaat er een andere roeping, waarbij ze ervoor kiezen om geen huwelijk aan te gaan, maar alles wat ze anders met een huwelijkspartner zouden delen, volledig aan Hem toe te vertrouwen. Dit is niet voor iedereen weggelegd.

God heeft man en vrouw voor elkaar geschapen. Toch kunnen sommigen ervoor kiezen om zich geheel aan God toe te wijden. Dit betekent echter niet dat ze minder man of vrouw zijn. De volledige zelfgave die in het huwelijk aan de ander wordt gegeven, wordt hier volledig aan God gegeven, die hen vervolgens volledig vervult in hun mens-zijn. Het huwelijk is dus zowel een **geschenk** als een **roeping** van God.

Heilig zijn in het dagelijks leven

Een roeping voor iedereen

Br. Richard Maria

Verdieping

Niet lang geleden tijdens de zondagsmis werden de vier kandidaten voor het vormsel door onze pastoor naar voren geroepen om zich aan de parochie voor te stellen. Ze noemden even hun naam en ook waarom ze het vormsel wilden doen. Nadat Thekla, Massimo, Laurens en Job zich hadden voorgesteld, gaven ze alle vier aan dat ze het vormsel wilden om dicht bij de Heer te zijn. Tijdens het schrijven van dit stukje moest ik hieraan denken, en ik dacht, kijk eens, hier zie je al het verlangen naar heiligheid in de dop.

“Wees heilig, want Ik de Heer, uw God, ben heilig”

Met deze oproep tot heiligheid in Leviticus doet God een appel op dit verlangen, dat dus blijkbaar aan een ieder van ons is gesteld. En ik herhaal het nog maar eens, de oproep tot heiligheid gaat van God zelf uit, en is aan een ieder van ons geadresseerd, niemand uitgesloten. Persoonlijk heeft me dit altijd aangesproken, en het blijft een verlangen, nog steeds. Ik heb het ook nooit echt als iets onmogelijks gezien, hoewel ik ook wel weet dat ik een zondaar ben. Vele dingen die ik denk, doe of juist niet doe, zijn nou niet echt voorbeelden van heiligheid, helaas...

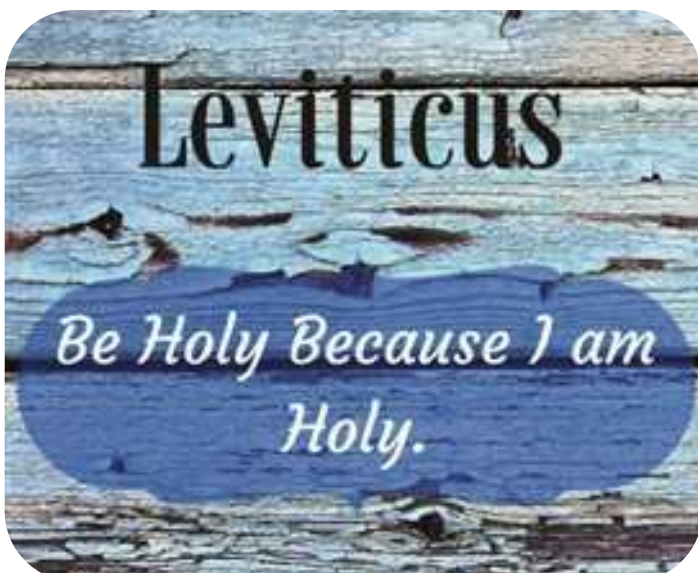
Iedere dag, aan het einde van het avondgebed, de vespers, is het een vaste gewoonte dat we het martyrologium openslaan om kennis te maken met enkele heiligen die de kerk viert.

Het zijn vaak mensen van wie hun leven je kan inspireren en wellicht dit verlangen naar heiligheid kan opwekken. Dit is heel mooi als dat gebeurt, maar het kan er ook toe leiden dat de moed je in de schoenen zinkt. Want deze gecanoniseerde heiligen hebben vaak dingen gedaan waarvan je kunt denken, dat lukt mij dus nooit. Het zijn vaak religieuzen of priesters, ze hebben kerken gebouwd, kloosters gesticht, vele mensen tot geloof gebracht, of zelfs onder de meest gruwelijke omstandigheden hun leven gegeven. Daar wordt de lat wel heel erg hoog gelegd, en het kan er toe leiden dat je gaat denken: heiligheid, dat is dus niet voor mij weggelegd.

En dat zou jammer zijn, want dat klopt dus niet! Heiligheid is namelijk echt weggelegd voor ons allen. Dus ook voor jou!

Wat nu? We lijken klem te zitten tussen onze onmacht om heilig te worden (want dit is dus alleen voor geestelijke krachtpatsers), en mijn verlangen om dit toch te willen. Betekent dit nu dat we maar moeten blijven trappelen op onze plaats zonder ons voort te bewegen?

Nee, zeker niet, want er was iemand die dit precies zo ervoer en deze spanning tussen de schijnbare onmogelijkheid om heilig te worden en het grote verlangen naar heiligheid dat er ook was, op een vruchtbare manier heeft kunnen gebruiken om toch voorwaarts te gaan. Ik vind het altijd weer grappig hoe God situaties die voor ons als een onmogelijkheid lijken, gebruikt als startpunt voor de weg die Hij wil gaan met ons. Zo ook hier:

H. Thérèse van Lisieux

'Het enige goed is: God liefhebben met heel je hart en hier beneden arm van geest zijn,' schrijft Thérèse van Lisieux, En daarvoor hoef je geen grootse daden te verrichten. De weg naar heiligheid van Thérèse is de weg van een heel gewone en niet uitzonderlijke vrouw dichtbij God (denk aan onze vormsel kandidaten). Om Gods genade te ontvangen moet je niet groter, maar juist kleiner worden. Zij schrijft, 'Ik begreep dat de liefde van Onze-Lieve-Heer zich evengoed openbaart in de meest eenvoudige ziel die in niets Gods genade in de weg staat, als in de meest verheven ziel.' Iedere handeling, ieder klein moment van de dag is voor Thérèse een kans om te groeien in geloof. In haar brieven en gesprekken met haar zusters benadrukt Thérèse vaak dat de weg naar heiligheid niet bestaat uit het beklimmen van een trap naar boven, maar juist uit het nederig afdalen naar beneden. Ze noemt dit haar 'kleine weg', een pad van vertrouwen en overgave aan God, waarbij men zijn eigen zwakheden erkent en zich volledig aan Hem toevertrouwt. En deze weg ligt open voor een ieder volgens haar, en ook volgens mij.

Broeder Laurentius

Nog een ander mooi voorbeeld van een toegankelijke weg naar heiligheid voor een ieder, is om gedurende de dag je steeds bewust te worden van de tegenwoordigheid van God. Om je ononderbroken erop toe te leggen met God te verkeren, en dit in al je dagelijkse bezigheden en om zo altijd te leven in Gods aanwezigheid. Broeder Laurentius van de Verrijzenis geloofde dat je altijd met God verbonden kunt zijn, niet alleen tijdens gebed, maar ook tijdens gewone, dagelijkse taken – zelfs in de keuken of tijdens het schoonmaken. Hij noemde dit de "praktijk van Gods aanwezigheid": regelmatig, innerlijk contact houden met God door liefdevolle aandacht of korte gedachten zoals: "Mijn God, ik ben hier bij U."

Hij zag zichzelf als eenvoudig en onwetend, maar dat vond hij niet erg. Liefde en trouw aan God waren voor hem belangrijker dan kennis of status. Hij zei, "De tijd van werk verschilt voor mij niet van de tijd van gebed; en in het rumoer van de keuken, terwijl ik de pannen omdraai, ben ik in Gods aanwezigheid net zo stil als tijdens het knielen voor het heilig sacrament." Om je hierin te oefenen stelde hij het volgende voor:

"Wen je er geleidelijk aan je hart van tijd tot tijd gedurende de dag aan Hem aan te bieden, tijdens je werkzaamheden op elk gewenst moment dat je kunt. De aanwezigheid van God, een beetje pijnlijk in het begin, trouw beoefend, bewerkt heimelijk in de ziel prachtige effecten, trekt overvloedige genade van de Heer en leidt haar onmerkbaar tot deze liefdevolle blik van Gods alomtegenwoordige aanwezigheid, die de meest heilige, meest solide en meest effectieve manier van bidden is.

"God heeft niets nodig; God heeft mij uitsluitend voor Zichzelf geschapen; ik zal alles voor alles geven en zo leven, alsof er niets anders is dan God en ik, ik wil niets doen wat God mishaagt; ik wil dat alles wat ik doe, God behaagt; daarom zal ik alles wat ik doe, uit liefde voor God doen."

Ik hoop dat deze twee geestelijk-creatieve mensen je op een misschien nieuwe manier mogen inspireren om dieper gehoor te geven aan de roep naar heiligheid. Net zoals onze jongeren die verlangen naar het vormsel.

“ —

De tijd van werk verschilt voor mij niet van de tijd van gebed.

Broeder Laurentius leerde dat je God kunt vinden in de gewone dingen, door alles met liefde en aandacht voor Zijn aanwezigheid te doen. Voor hem was elk moment een kans om met God te zijn, gewoon door aandachtig en liefdevol aanwezig te zijn.

Vanuit het bestuur

Bert Buirma

Beste medeparochianen,

Wij hebben een prachtig Paasfeest gevierd in onze parochie. Maar liefst 6 nieuwe katholieken zijn tijdens de Paasmis opgenomen in onze katholieke kerk! Dit geeft onder andere weer hoe levend onze parochie is. Dat is een reden voor grote dankbaarheid.

De restauratie van het carillon is bijna afgerond. Op paaszondag is er een eerste concert gegeven. Na 50 jaar hebben wij weer een met de hand gespeeld carillon! Volgens kenners een uniek monument vanuit die tijd. 31 Augustus zullen wij de officiële ingebruikname uitgebreid vieren.

Als jullie parochiebestuur zijn wij voornamelijk bezig met de materiele zaken die te maken hebben met onze parochie. De pastoraatsgroep houdt zich bezig met de pastorale taken. Gezamenlijk zijn wij de twee benen die de parochie ondersteunen.

Als penningmeester blijf ik u vragen om bij te dragen aan onze kerk en tevens blijf ik u danken voor alle bijdragen die u reeds doet in geld en/of met uw tijd.

Met name het laatste is een constante factor op onze agenda. Wij noemen het wel "personeelszaken". Het gaat in feite om een permanente zoektocht naar nieuwe vrijwilligers. In dit themanummer dat gaat over "roeping" kunt u zich wellicht laten inspireren en nadenken over de vraag op welke wijze u kunt bijdragen met uw talenten aan onze parochie.

Vrijwilligers zijn onmisbaar: ze versterken de gemeenschapsvorming in onze parochie, bieden hulp waar nodig, zorgen voor verbinding en dragen bij aan een warmere, meer betrokken parochie.

Wij hebben overigens al heel veel mensen die zich inzetten als vrijwilliger voor onze parochie, maar er zijn ook nog veel vacatures. En een deel van de bestaande vrijwilligers zouden wel iets rustiger aan willen doen in verband met hun leeftijd. Wij dragen de parochie met elkaar. Wanneer u denkt: ik kan best iets doen voor onze parochie, neem dan contact met iemand uit het bestuur of met de pastoor.

Bert Buirma

Penningmeester

Parochie in beeld

Wie zit er naast mij in de bank?

Gabriella Buirma

Brian Chuckran

Brian Chuckran is 55 jaar, getrouwd en heeft twee kinderen, een dochter (25) en een zoon (23). Hij woont sinds '97 in Nederland en is oorspronkelijk afkomstig uit de VS, Detroit, waar hij ook geboren is. Tijdens zijn rechten studie heeft hij daar zijn Nederlandse vrouw ontmoet, die een uitwisselings-rechtenstudente was.

Brian: Na meerdere banen op juridisch gebied, werk ik sinds 8 jaar in het Hoger Onderwijs, aan de Hoge School Windesheim, op een vestiging in Almere met 5000 studenten. Ik doceer daar zakelijk Engels, professionele vaardigheden en ben studiebegeleider/mentor voor 1^e jaars bachelor studenten.

Sinds wanneer kom je in onze parochie?

Sinds november 2024 ongeveer.

“—
Meneer, wat gelooft u
eigenlijk? Mijn antwoord
was: 'Ik weet het niet'.

Hoe is dit zo gekomen? Hoe ben je naar deze parochie 'geroepen'?

Ik ben geboren in een katholiek gezin, ben gedoopt en gevormd en heb mijn Communie gedaan en ging naar katholieke scholen. Mijn ouders en grootouders waren allemaal katholiek. En ook hun ouders, afkomstig uit Oost Europa (Polen en Slowakije), waren allemaal katholiek. Toen ik naar de universiteit ging, heb ik het geloof losgelaten. Ik was niet meer gelovig. Ongeveer anderhalf jaar geleden werd mij in een gesprek over geloof door een aantal moslimstudenten gevraagd: 'Meneer, wat gelooft u eigenlijk?' Mijn antwoord was: 'Ik weet het niet'. En eigenlijk heeft deze vraag iets in gang gezet in mij, net als een klein zaadje. Ik begon me af te vragen wat ik eigenlijk geloofde.

“—

Ik besepte dat ik me in een soort limbo-achtige fase bevond.

Ik besepte dat ik me in een soort limbo-achtige fase bevond. In eerste instantie begon ik toen gewoon uit interesse met de podcast: 'The Bible in a Year' van Father Mike Schmitz. Het begon steeds meer met me te doen. Toen wilde ik ook wel weer eens naar een mis om te kijken hoe dat is. Ik zocht een Engelse mis, want ik dacht: 'alle antwoorden en gebeden ken ik nog wel van vroeger.. dan weet ik tenminste wat ik moet zeggen'. Een aantal keren ben ik dus naar de Engelse mis gegaan op zondagmiddag en het voelde goed. Langzamerhand voelde ik me zeker genoeg en durfde ik de Nederlandse mis wel aan qua antwoorden en gebeden en bovendien beviel het tijdstip van 10u in de ochtend beter, dus sindsdien kom ik om 10u naar de H. Mis.

Hoe ervaar jij de parochie en de gemeenschap?

Het geeft mij heel veel energie. Er is veel leven. Ik ervaar een hechte community, waarin alle generaties, jong en oud en alles ertussenin, vertegenwoordigd zijn en die ook heel internationaal is: mensen uit India, Amerika, Nieuw Zeeland... Ik vind dat heel mooi, want we zijn immers ook een wereldkerk! Ook de gemeenschap van de broeders vind ik heel fijn en inspirerend. Ze zijn heel actief. Het voelt als een thuiskomen.

Zou je nog iets willen zeggen? Meegeven?

Ik besef dat hoe meer ik me verdiep in het geloof, hoe meer ik ontdek dat ik nog zo weinig weet. Ik wil steeds meer leren, niet alleen op intellectueel vlak, maar ook in hoe ik mijn geloof praktisch kan toepassen in het dagelijks leven, zodat het niet bij woorden blijft, maar zichtbaar wordt in daden. Ik ben heel blij met cursussen als Sycamore, Catholicism, allerlei lezingen die worden aangeboden, het zijn mooie manieren om te blijven verdiepen!

Dank je wel Brian. We zijn blij dat je er bent!

Broedernieuws

Broeders in het buitenland

Br. Johannes Pio

Uit de parochie

De broeders van Sint Jan hebben een apostolische missie: dat houdt in dat ze het geloof actief onder de mensen brengen. Dit houdt in deze congregatie ook in dat ze op ieder moment geroepen kunnen worden om op een andere plek apostel te zijn. Zo komt het dat we met enige regelmaat broeders zien komen en gaan. Maar waar gaan ze eigenlijk naartoe, en wat gaan ze daar doen? Broeder Johannes-Pio heeft heel wat jaren geleden bij de broeders in Utrecht gewoond. Nu zit hij in Texas, in de VS.

Tekenen van leven in de Texaanse woestijn

Laredo, een grensstadje in de Texaanse woestijn, in een Tex-Mex-cultuur. "Soms krijg ik op mijn telefoon de melding 'Welkom in Mexico' wanneer ik me bij het klooster van de Heilig Hart Zusters bevind om de Mis te vieren. "We doen hier ons vagevuur, pater," horen we soms. De intense hitte is inderdaad een vast onderdeel van ons leven hier in Laredo. Toch voelt elke dag, ondanks het harde werk, bijna als een vakantie, met normale temperaturen overdag tussen de 35 en 42°C en 'afkoeling' tot ongeveer 24-25°C in de nacht. Gelukkig hebben we airconditioning!

Waarom zijn we hier in Laredo? Wat is onze missie? In Laredo zijn we een beetje als een cactus in de woestijn: wij zijn de oudste priorij van de broeders in Amerika (opgericht in 1986, zelfs nog vóór mijn geboorte). Het noviciaat van de broeders was aanvankelijk in Laredo gevestigd, voordat het werd verplaatst naar Princeville, Illinois. Laat me je iets meer vertellen over Laredo, onze missie hier en de vele tekenen van hoop en vernieuwing die we nu ervaren.

Tex-Mex en migratie

Een groot voordeel dat we in Laredo hebben, is dat mensen ons hier enorm waarderen. Ze waarderen onze missie en willen ons zoveel mogelijk ondersteunen.

De mensen in Laredo zijn niet volledig Amerikaans, noch volledig Mexicaans, maar Tex-Mex—een mix van beide culturen. Het is heel gebruikelijk om een mengeling van Engels en Spaans in één zin te horen. Dit komt voort uit het feit dat Laredo een grensstad is tussen Mexico en de VS, met een heel eigen cultuur. Minstens 95% van de bevolking heeft een Hispanische achtergrond. Het is hier heel normaal om patrouillewagens en helikopters van de grensbewaking te zien, vanwege de migranten die proberen de grens over te steken.

Tekenen van hoop en vernieuwing

Onze twee belangrijkste missies in Laredo zijn de *Campus Student Ministry* aan TAMU en het *Holy Spirit Retreat Center* (HSRC). Tijdens de coronapandemie was ons HSRC gesloten en werd de Campus Ministry extreem beperkt, of lag zelfs stil. Maar nu breekt een tijd van vernieuwing aan, met enkele ongelooflijke tekenen van hoop.

We ontvingen een teken uit de hemel van de overvloed die God ons wil geven. De droogte hier had veel problemen veroorzaakt, en mensen baden intens voor regen. Hun gebeden werden verhoord. Op 15 augustus 2022, het hoogfeest van Maria Tenhemelopneming, openden de hemelen zich. De regen was zo hevig dat straten overstroomden en sommige mensen zelfs onze kapel niet konden bereiken.

Onze droge tuin veranderde in een kolkende rivier en zelfs binnen in het klooster steeg het water, bijna tot in onze cellen. Die avond, terwijl de regen nog steeds met bakken uit de hemel viel, moest ik met mijn zaklamp en een poncho in het donker op zoek naar de verstopte afvoer in onze tuin. Meer dan een half uur lang probeerde ik bladeren en stenen uit de afvoer te verwijderen, en uiteindelijk begon het waterpeil langzaam te dalen.

Voor mij was dit een teken dat de hemel zich opende en dat ons prioraat en onze missie ook een periode van vernieuwing tegemoet zouden gaan—dit keer niet met een overvloed aan regen, maar aan goddelijke genade.

Sinds september is het bisdom eindelijk weer open na 2,5 jaar lockdown. We mogen weer retraites organiseren en zijn begonnen met renovaties en vernieuwingen in het HSRC. De komende twee jaar zijn al volgeboekt met ACTS-retraites, en we organiseren ook enkele eigen retraites zoals Cor Novum, St. John en Young Professionals.

Daarnaast hebben we twee nieuwe broeders verwelkomd voor een stage van twee jaar: Broeder John of the Cross, een Amerikaan, en Broeder José-Luís, een Mexicaan. In deze Tex-Mex-cultuur telt onze gemeenschap nu twee Amerikaanse broeders (Victor en John of the Cross) en twee Mexicaanse broeders (Felipe de Jesus en José-Luís), met mijzelf als Nederlandse prior (Johannes-Pio).

Met deze nieuwe samenstelling kunnen we onze missie nieuw leven inblazen en zelfs enkele nieuwe activiteiten starten.

Alles wijst erop dat Gods genade ons leidt naar een veelbelovende toekomst.

Jullie blijven in mijn gebeden, en ik reken ook op jullie gebed.

Broeder Johannes-Pio

2-daagse bedevaart naar Kevelaer

27 en 28 augustus

Dit jaar gaat de Utrechtse Broederschap weer op bedevaart naar Kevelaer. Ook onze parochie kan hierbij aansluiten. Er hebben zich al een paar parochianen aangemeld.

In Kevelaer wordt Maria, de troosteres der bedroefden aanbeden. Vele bedevaartgangers zijn ons reeds voorgedaan in gebed en zijn gesteund huiswaarts gekeerd.

Op woensdagmorgen 27 augustus rond 08.00 uur vertrekken we richting Kevelaer en na een koffiestop arriveren we om 11.15u in Kevelaer.

Voor meer informatie of aanmelding graag mailen naar:

secretariaatutrechtsebroederschap@hotmail.com

Advertentie

Stichting De Boog
Herenstraat 41
3512 KB Utrecht

DE BOOG

☎ 035 6946350
✉ info@deboog.nl
🌐 www.deboog.nl

Mijn zoon CARLO
Een moeder deelt herinneringen over haar zoon die heiligverklaard wordt. Terugnijend herkent ze hoe haar zoon, zo jong als hij was, het geloof beleefde. Het valt haar op dat hij anderen, ook haar, wijze raad gaf. Het drama van zijn kort sterfbed werd een 'akte van geloof'. Had Carlo niet gesproken over 'een snelweg naar de Hemel'?

Antonia Salzano Acutis - Paolo Rodari, 385 blz. 19,90

Waar toe dient de Mis?
Een eigentijdse uitleg van de Mis voor gelovigen en zoekers om het mysterie van een ritueel dat zo oud is als het christendom te (her)ontdekken.

Lluís Carreras del Rincón, 130 blz. 12,50

Bedevaart naar Medjugorje

Van 5 tot en met 10 september gaan we met de parochie op bedevaart naar Medjugorje.

Medjugorje, gelegen in Bosnië en Herzegovina, is een klein dorpje dat sinds 1981 bekend staat als een belangrijke bedevaartplaats voor katholieken over de hele wereld. In dat jaar beweerden zes tieners visioenen te hebben gehad van de Maagd Maria op de berg Podbrdo. Sindsdien zijn er talloze pelgrims naar Medjugorje gekomen. Veel mensen zijn daar tot bekering gekomen of tot geloofsverdieping. Sommige pelgrims hebben daar hun roeping gevonden. De geestelijke vruchten van Medjugorje zijn ook erkend door het Vaticaan. Vandaar dat er vanaf 2019 toestemming is gegeven voor bedevaarten naar Medjugorje.

Vanuit de parochie ontstond bij een paar parochianen de wens om ook naar Medjugorje te gaan. Zijn wij geroepen? Misschien wel. In ieder geval hebben we met de broeders, die daar vaker zijn geweest, besloten om een bedevaart te organiseren naar Medjugorje. De belangstelling is groot en de reis zit zo goed als vol. Maar we kunnen altijd nog kijken als u belangstelling heeft. We zullen in ieder geval bij terugkomst verslag uitbrengen.

Dit Heilig Jaar is het thema: Pelgrims van Hoop. Zijn we dat niet allemaal, pelgrims van Hoop? Er worden daarom veel bedevaarten georganiseerd. Naar Rome, Lourdes of Medjugorje, maar ook in je eigen omgeving kan je geroepen worden. Niet iedereen is in staat om te reizen. Vanzelfsprekend nemen we onze parochie mee in onze gebeden. Naast gebeden voor de vrede in de wereld, die ook heel hard nodig is.

Liturgische activiteiten

Gebedstijden (toegankelijk voor ieder)

	Ochtend gebed	Middag gebed	Avond gebed	Aanbidding
Zondag	8:00		17:30	18:00-18:45
Maandag				18:00-18:45
Dinsdag	8:00	12:30	17:30	18:00-18:45
Woensdag		12:30	17:30	18:00-18:45
Donderdag	8:00	12:30	17:30	18:00-18:45
Vrijdag	8:00	12:30	17:30	18:00-18:45
Zaterdag	8:00	12:30	17:30	18:00-18:45

Bijzondere vieringen & Hoogfeesten

8 juni	Pinksteren (incl. gelofte br. Richard)
14 juni	H. Lidwina
15 juni	H. Drie eenheid (+vormsel)
22 juni	Sacramentsdag (+ 1e communie)
24 juni	H. Johannes de Doper
27 juni	H. Hart v. Jezus
30 juni	Kerkwijding st. Gerardus Majellakerk
3 juli	H. Thomas
9 juli	HH. Martelaren van Gorcum
11 juli	H. Benedictus
22 juli	H. Maria Magdalena
23 juli	H. Birgitta
25 juli	H. Jacobus
6 augustus	Gedaanteverandering v.d. Heer
9 augustus	H. Teresia Benedicta v.h. Kruis
15 augustus	Maria ten Hemelopneming
20 augustus	H. Benedictus
22 augustus	Maria Koningin
31 augustus	H.Mis met Mgr. Woorts vanwege carillon

Voor de tijden van de reguliere Eucharistievieringen: zie omslag.
Let op! in de maanden juli en augustus zijn er geen ochtendmissen.

Kerkomroep

Alle eucharistievieringen en andere gebedstijden kunt u ook volgen via www.kerkomroep.nl. U tikt plaatsnaam 'Utrecht' in en gaat naar 'Utrecht RK St. Gerardus Majella'. Of scan de QR-code hiernaast dan bent u er meteen.

Biechtgelegenheid

Maandag t/m zaterdag van 18:00-18:45 uur.

Op zondag van 09:30-09:45 uur.

Koren

Tijdens de Hoogmis om 10:00 uur:

- Capella Majellana (gemengd koor): zingt doorgaans de 1e & 3e (en evt. 5e) zondag van de maand.
- 2e zondag van de maand zingt over het algemeen de vrouwenschola Cantus Scripturas.
- Andere zondagen worden op andere wijze muzikaal ondersteund, dit kunt u zien op de website bij de activiteitenkalender.

Aanbidding

Bij de Roze Zusters, "Dienaressen van de Heilige Geest van de Altijdurende Aanbidding", is in het klooster "het Cenakel" (St. Willibrordusstraat 34, Utrecht) altijdurende aanbidding. U bent daar altijd welkom. U kunt zich ook opgeven bij het secretariaat voor een vaste aanbiddingstijd in de week: info@gerardusmajella.nl.

YouTubekanaal

Ook via YouTube zijn opnames van de (dagelijkse) eucharistievieringen te vinden, en meer videomateriaal. Zoek op H. Gerardus Majellaparochie Utrecht, of scan de QR-code.

ACTIVITEITENKALENDER

Juni

woensdag 4 juni
19:45u Sycamore

vrijdag 6 juni
18:45-20:00u
Kinderkoor

zaterdag 7 juni
20:00u Kom & Zie avond

maandag 9 juni
Open Kerkendag

vrijdag 13 juni
18:45-20:00u
Thomasclub
Catechese en uitwisseling voor
ouders
1e Communievoorbereiding

dinsdag 17 juni
20:00u, Leerhuis
Lezing pater Ignatius-Maria
Zalig de Ambitieuzen

donderdag 19 juni
Sacramentsdag voor de
ouderen

vrijdag 20 juni
18:45-20:00u
Kinderkoor

woensdag 25 juni
20:00u
Cursus Catholicism

vrijdag 27 juni
18:45-20:00u
Thomasclub

27-29 juni
Driedaags kunstprogramma
met Luisa Sesino

zondag 29 juni
Tienerzondag

Juli

vrijdag 11 juli
18:45-20:00u Thomasclub

zaterdag 12 juli
Tienerweekend

zaterdag 12 juli
Mannenontbijt

Augustus

zondag 31 augustus
H.Mis om 10:00u met
Mgr. Woorts
vanwege officiële inzegening
van het
gerestaureerde carillon

Aankondiging

Br François Xavier – Prior Generaal
Br Ignatius Maria – Provinciaal
de broeders van Sint Jan en de familie van onze broeder

kondigen u met vreugde

de eeuwige professie aan van

broeder **Richard Maria Stegenga**

Zij nodigen u van harte uit om, hetzij persoonlijk,
hetzij door uw gebed deel te nemen aan de
Heilige Mis ter gelegenheid van de eeuwige professie.
Op zondag **8 juni** 2025 om 10:00u in de Gerardus Majella kerk.

Quis me separabit a
caritate Dei?

Personalia

Gedoopt

30 maart 2025

Hilde Maria Mc Elligott

dochter van
Moirá Morpey en
Kevin Mc Elligott

Frederik Aaron Morpey

Pieter Boas Morpey

zonen van
Judith Swierenga en
Daniel Morpey

10 mei 2025

Elisa Teadori

dochter van
Silvia Stopponi en
Alberti Teadori

19 april 2025

Paaswake

Initiatiesacramenten ontvangen:

Sherman Chen

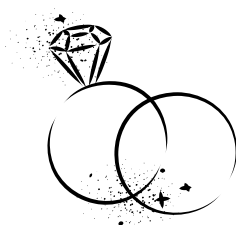
Alexandra de Graaf

Djayden Oudewater

Peter van der Veen

Levi Vreeken

Casimir Zoutendijk

Getrouwd

17 mei 2025

Rosaline Peeters &

Eduardo Diaz Torre Sanchez

Overleden

18 februari 2025

Catharine Cornelia de Korte

op de leeftijd van 59 jaar

Colofon

Uitleg SITIO

'SITIO' betekent 'Ik heb dorst' (Joh. 19, 28). Dit is de dorstkreet van Jezus wanneer Hij sterft aan het kruis om Zijn liefde aan de Kerk te geven en Zijn Vader te verheerlijken. Hij dorst naar ons antwoord, onze ontvankelijkheid voor deze liefde.

Redactie

Lidwine Pouw (hoofdredactie),
Maria Spruit (vormgeving), br.
Kornelius Maria c.s.j., Janthony
Raymakers, Anty Raymakers,
Pauline Klink, Gabriella Buirma,
Marianne Rozendal (secretariaat),
Karsten Setz en Remco Bangma.

Verspreiding

Sitio verschijnt 4 keer per jaar met een oplage van 1000 stuks en online. Exemplaren zijn achterin de H. Gerardus Majella kerk mee te nemen. Wilt u de Sitio digitaal bekijken, ga dan naar www.gerardusmajella.nl

Auteursrechten

Voor overname van tekst- en beeldmateriaal in andere publicaties is toestemming van de uitgever vereist.

Advertenties

Voor het plaatsen van een advertentie kunt u contact opnemen met het bestuur:
raymond.hoogeveen@gerardusmajella.nl

De nieuwe Sitio

De volgende Sitio verschijnt op 2 september 2025. U kunt uw kopij uiterlijk op 21 juli 2025 aanleveren via het secretariaat onder vermelding van "redactie Sitio" of mailen: info@gerardusmajella.nl

Becoming Disciples

Preparing for Confirmation

On Sunday 29th June 2025, four teenagers, Bridgette, Frank, Michaela and Rebecca will take a significant step in their faith journey as they receive the Sacrament of Confirmation.

Michaela

Rebecca

Bridgette

Frank

An environment that supports

Two years of dedicated preparation, learning, reflection, and prayer resulted in this special moment.

Having the clear goal of helping the teenagers understand the beauty and richness of their Catholic faith and ensuring that they are fully prepared to receive the gifts of the Holy Spirit, Confirmation leader Gabrielle (Gabby) Dupigny, with the invaluable support of Ashik and Alicja, created a nurturing environment which allowed the young candidates to grow in knowledge, confidence, friendship and faith.

The Decision Point Program

The Decision Point program, a creation of Matthew Kelly and his team at Dynamic Catholic in the United States, was used as the foundation for the preparation. The special characteristic of Decision Point is its emphasis on interaction and real-life application. As such, the young candidates were invited to discover the “genius of Catholicism” and to see how faith can shape their choices, relationships, and futures. Over the course of the program, they explored topics such as prayer, the Eucharist, the lives of the saints and the importance of making good decisions.

A new, young community

They were encouraged to ask questions, express doubts, share thoughts, and explore what it truly means to live as a disciple of Christ in today’s world. Working in a small group of just four candidates made this experience even more special. With Gabby’s thoughtful leadership and the warm support of Ashik and Alicja, the teens had a safe place to share their questions, stories, and even doubts. The intimacy of the group fostered a deep sense of community and trust. Bonds were formed, not just with each other, but with the Church and with Christ.

Now, as the date of Confirmation approaches, these young people stand ready; ready to be strengthened by the Holy Spirit, ready to take on a deeper role in the Church, and ready to live out their faith with renewed purpose and joy.

We ask our parish community to keep the candidates in prayer as they prepare for this important Sacrament. May their hearts remain open to God’s grace, and may their journey of faith continue to inspire all of us to grow closer to Christ.

A Word from the Board

The English Core Team

Gerardus Majella Parish is home to a vibrant, international and growing English-speaking community where families come together in faith, worship, and fellowship. Every Sunday at 4:00 PM, the English Mass provides a special opportunity for families to deepen their spiritual journey, while young children participate in engaging catechism sessions designed just for them.

Monthly meetings

It always starts with a prayer. At the beginning of each monthly meeting, the members of the core team of the English-speaking community ask to be able to see and meet the needs of a growing and varied community.

The team is not often in the spotlight, though it has come to play a vital role in the growth of the English-speaking community. Its members make sure that every Mass, event, and communication is thoughtfully and prayerfully organized. They all share a passion: helping build a welcoming, faithful space at the Gerardus Majella parish for Catholics living far from their homeland.

The core team meets to reflect, plan, and resolve any issues in the life of the community.

Responsibilities range from coordinating the liturgy and managing the schedule of Masses, to organizing community events and maintaining clear communication within the community and with the Brothers at the Gerardus Majella church.

The Members

The team members come from different cultures and backgrounds and try to understand the challenges—even the isolation—that Catholics coming from foreign countries can experience, especially when it comes to practicing faith. Whether it's preparing for Easter celebrations, supporting new members, or brainstorming ways to encourage deeper involvement, each decision taken by the core team is grounded in the desire to help the community become stronger, spiritually and relationally.

As the English-speaking community continues to grow, so too will the role and responsibilities of the core team, who take to heart its mission to ensure continuity, clarity, and care. The team is grateful for all the support and inspiration received from the community and asks for continued prayers and feedback.

Hoe vind ik mijn roeping?

Missionaire Parochie

Tim Schilling

Hoe ziet een roeping er uit?

Soms zijn we geneigd om ons beeld van 'roeping' te veel in te perken. We beperken het bijvoorbeeld tot het geestelijk leven (als priester, zuster, monnik, missionaris...), terwijl iedereen door God geroepen wordt. Noch is onze roeping alleen maar een kwestie van werk of beroep. Hij krijgt ook gestalte in het gezinsleven, contact met anderen, ons gebedsleven, onze vrijetijdsbestedingen, en/of ons vrijwilligerswerk. **Onze roeping loopt heel ons leven door, en ontvouwt zich geleidelijk.** Denk aan Abraham, met wie God een verbond sloot toen Abraham negenennegentig was. Wie weet wat God nog voor jou in petto heeft!

Hoe ontdek je je roeping?

Omdat God diegene is die ons roept, zijn we altijd afhankelijk van God om hier inzicht in te krijgen. **God alleen weet waarvoor we bedoeld zijn.** We onderscheiden onze roeping aan de hand van gebed, de Schrift, sacramenten en overleg met medegelovigen. Priesters en andere gelovigen kunnen ons helpen door te luisteren, inspireren, en waar nodig advies geven. Cruciaal om te weten bij het onderscheiden van je roeping, is dat God je liefheeft, en dat Hij je precies zó gemaakt heeft om een reden.

Dit is het fundament van je roeping. De talenten die je van God gekregen hebt, zijn indicaties van je roeping. We mogen verder ook concluderen – zie Jezus' parabellen over de talenten (Matteüs 25) en vijgeboom (Lucas 13) – dat God graag wil dat we onze mogelijkheden goed benutten ten dienste van onze naasten. Jezus riep zijn leerlingen om hem te volgen. Hij liet zien hoe ze tot bloei konden komen als liefdevolle mensen.

Hoe weet je dat je je roeping gevonden hebt?

Een zuster vertelde me een keer, verwijzend naar de H. Teresa van Avila, dat een gezonde eetlust en vreugde allebei tekens zijn dat je je roeping hebt gevonden.

Volgens mij klopt dat. Lichaam en geest laten gauw weten of je op het goede spoor zit. Maar let op: menig heilige (waaronder de H. Moeder Teresa van Calcutta) kreeg zware beproevingen van geestelijke dorheid te verduren. Dat betekende niet dat hun roeping niet klopte, maar wel dat roeping gepaard kan gaan met leed.

Bij de onderscheiding van je roeping, denk niet te veel in termen van een mooi afgebakend geheel. Soms zie je een duidelijke verhaallijn in een mensenleven, maar meestal is roeping een subtielere en rommeligere zaak. **Voor de meeste mensen, vermoed ik, wordt hun roeping zichtbaar als optelsom van gehoorzaamheid in de kleine dingen** – in de antwoorden die ze aan God en hun naasten geven in elk moment. Zo is het leven mooi! Mensen die een overduidelijke zending van God krijgen (zoals Abraham, Mozes en Samuel), zijn uitzonderlijk.

Ten slotte een tip

De beste manier om je roeping waar te maken is door herhaaldelijk (in de loop van de dag en in de lengte van dagen) "Uw wil geschiede" te bidden. Met de hulp van Gods genade wordt je dan de mens die God in gedachten had toen Hij je gemaakt heeft.

De Roeping van Sint Antonius

Karsten Setz

Geloven in de praktijk

Er zijn stemmen die klinken en weer verstommen, stemmen die ons vleien of verwonden, die met veel kabaal onze aandacht opeisen en dan weer verdwijnen in de ruis van het alledaagse. Maar er is ook die andere stem. Die zachte, maar onontkoombare stem die ons roept; die ons niet om iets vraagt, maar die ons om onszelf vraagt. Dat was de stem die Antonius hoorde. Hij was nog jong, nauwelijks twintig, toen hij in de kerk stond en het Evangelie hoorde: "Als je volmaakt wilt zijn, verkoop dan wat je bezit, geef het aan de armen en volg Mij." Hoe vaak horen wij niet zulke woorden en vergeten wij ze weer zodra we buiten staan? Maar Antonius liet ze niet los. Of beter: de woorden lieten hém niet los. Want voordat wij onze roeping begrijpen worden wij erdoor gegrepen.

De heilige Antonius Abt gaf zijn bezittingen weg en trok zich terug in de eenzaamheid. In de woestijn begon zijn ware strijd; niet alleen tegen de ruige uiterlijke omstandigheden, maar bovenal tegen zichzelf en tegen de machten die hem van binnenuit belaagden. Toen hij in zijn grafkamer verbleef, werd hij zo hevig aangevallen door demonen dat zijn dienaar hem bewusteloos aantrof en dacht dat hij gestorven was. Maar Antonius kwam bij en keerde terug naar dezelfde plek om de strijd te hervatten. "Waar was U dan, Heer?" vroeg Antonius toen Christus eindelijk verscheen na deze helse aanval. "Ik was er al die tijd," zei de Heer, "maar Ik wilde zien hoe je zou strijden." Want wie geroepen wordt, wordt niet weggeroepen uit het lijden, maar geroepen in het lijden, om daarin stand te houden. Onze roeping is geen ontsnapping uit ons dagelijks leven, maar een overgave aan de Wil van God die dat lijden betekenis en richting geeft. In een visioen zag Antonius de wereld als een netwerk van vallen, onderling verbonden:

symbolen van zonde en verleiding. Op zijn uitroep "Wie kan daaraan ontkomen?" kwam het antwoord: "De nederige." Alleen de nederige, die niet op eigen kracht vertrouwt maar op Gods genade, kan werkelijk vrij worden van de strikken van de wereld.

De heilige toonde toch ook matigheid in zijn omgang met ascese. Toen een boogschutter hem lui vond omdat hij rustte, sprak Antonius een parabel: als een boog te lang gespannen wordt, breekt hij. Zo ook moet de mens zich geestelijk oefenen, maar met maat en onderscheiding, opdat hij niet breekt door overmaat aan strengheid. Tot slot gaf hij eenvoudige, maar krachtige geestelijke richtlijnen: "Heb God altijd voor ogen; volg de Schrift in al wat je doet; en wees niet rusteloos van geest." Ook waarschuwde hij voor zelfgenoegzaamheid en adviseerde hij: "Vertrouw niet op je eigen gerechtigheid; wees matig in eten en spreken; en blijf niet hangen in het verleden." Misschien worden wij niet geroepen om alles te verkopen en naar de woestijn te trekken.

Maar ieder mens wordt geroepen, niet één keer, maar telkens opnieuw. In de stilte van ons geweten, in het lijden dat ons overkomt, in het Woord dat we horen maar vaak niet durven volgen. Roeping is de weg naar heiligheid, voor ieder van ons.

Laat ons dan, als Antonius, leren luisteren. Niet naar de lokroep van de wereld, die luid maar leeg is. Maar naar die Ene Stem, die zacht roept, die alles vraagt, en alles geeft.

Het geloof doorgeven in het gezin

Remco & Elise Bangma

Binnen het huwelijk zijn wij als ouders geroepen om het geloof door te geven. “Door de genade van het sacrament van het huwelijk hebben de ouders de verantwoordelijkheid maar ook het voorrecht ontvangen om aan hun kinderen de ‘blijde boodschap’ mee te delen. (...) Voor hun kinderen zijn de ouders de ‘eerste verkondigers’.” (CKK 2225)

Het geloof doorgeven kan op verschillende manieren. Als we nadenken over wat nu het belangrijkste is bij het doorgeven van het geloof dan is dat niet ‘dat wat we allemaal doen’ of louter kennisoverdracht. Het belangrijkste is volgens mij wie we zijn en hoe onze houding is. Het gaat niet om grootse dingen, maar om de kleine dingen in het dagelijks leven. Dat valt kinderen op en dat zullen ze onthouden en na willen doen.

Strikt genomen kunnen we niet zeggen dat het geloof door te geven is, want het geloof is een geschenk; een ‘goddelijke deugd’.

Voorbeeld geven

Je kunt iemand niet dwingen om te geloven, maar je kan ze wel laten delen in jouw (beleving van het) geloof. En dat doen we als eerste door ons voorbeeld te geven. Hoe vaak zien jouw kinderen jou bijvoorbeeld bidden of in de Bijbel lezen? Horen ze je God bedanken voor iets moois of iets dat goed gegaan is? Of horen ze hoe je God om hulp vraagt als iets moeilijk of zwaar is? Soms zijn we geneigd om te denken dat we het beste kunnen bidden als we alleen zijn en als het stil is. Dat is natuurlijk zeker fijn, maar het is ook belangrijk dat ons gebedsleven zicht- en hoorbaar is voor onze kinderen.

Zo ook onze houding en ons gedrag in de kerk. Knielen we bij binnenkomst voor Jezus? Maken we een kruisteken met wijwater en leren we onze kinderen dat ook te doen? Vinden we het erg gezellig te kletsen met de mensen naast, voor of achter ons in de bank of proberen we de stilte te bewaren? Kinderen kijken daarin naar ons. En natuurlijk verwachten we niet dat onze kinderen volledig stil zijn en zitten, maar als wij daarin het goede voorbeeld geven, zullen ze het langzaam zelf ook gaan doen.

Kennis voor vragen

Een ander belangrijk onderdeel van het geloof doorgeven is het beantwoorden van vragen. Door het voorbeeld dat we geven en door onze houding komen er bij kinderen ook vragen op. Hebben wij de kennis om vragen van onze kinderen te beantwoorden? En als we die kennis niet hebben, zijn we dan bereid ernaar op zoek te gaan? Kinderen zijn van nature nieuwsgierig. We kennen allemaal wel de 'waarom-fase' van de kleintjes, maar ook de vragen van de oudere kinderen zijn echt de moeite waard om te beantwoorden. Dat deed Jezus immers ook bij Zijn leerlingen.

Vertrouwen in de toekomst

In theorie klinkt dit allemaal heel mooi, maar in de praktijk gaat het soms anders. En zelfs als je dit allemaal doet, kun je soms nog steeds het idee hebben dat er bij je kinderen niks blijft hangen of dat ze niet groeien in hun geloofsleven. Maar, weet ook dat jij niet altijd alles ziet. Paus Paulus VI vergeleek ouders met Mozes: ze bereiden een land voor dat ze zelf niet zullen zien.

En soms zien anderen veel meer in en van jouw kind. Daar mag je op vertrouwen en ook andere ouders in bemoedigen.

En bovenal: de ouders zijn de instrumenten, maar uiteindelijk is het God die het geloof geeft! Laten we dus het belangrijkste niet vergeten: bidden voor onze (klein)kinderen, zonder ophouden!

“—

Strikt genomen kunnen we niet zeggen dat het geloof door te geven is.

Thomas a Kempis

Leerhuis

Gabriella Buirma

27-29 juni 2025: Driedaags kunstprogramma met Luisa Finello – Sesino

27 juni 2025 20.00 u – 21.15 u.

**Kijken en luisteren: Meditatief
multimediaal Concert om u te laten
inspireren.**

Met Luisa Sesino en onze organiste Cecilia
Raymakers.

Aansluitend aan de H.Mis van 19.00 u zal Luisa
gedurende een goed uur verschillende afbeeldingen
laten zien van christelijke kunst, toegespitst op de
Schepping. Ter overweging klinken bij elke
afbeelding inspirerende teksten van kerkvaders.
Cecilia begeleidt dit alles met passende muziek.
Na afloop is er een hapje en drankje om na te
praten.

28 juni 2025 9.30 u – 16.00 u

Inspirerende reis door eeuwen christelijke kunst.

Luisa zal ons meenemen op een kunstreis door de
eerste tien eeuwen heen, vóór de grote
kerkscheiding, door verschillende landen en
plaatsen, om het mysterie van God te leren kennen
en proeven door de christelijke kunst, die ook voor
ons vandaag zo actueel is!

Op deze verkenningstocht duiken we in wie God
voor ons is en wie wij zijn voor Hem, toen, nu en
voor altijd!

**29 juni 2025 na de H Mis, na de koffie
Visuele traktatie in het Leerhuis**

Johannes Academie: Geestelijke lezingen op dinsdagavond

27 mei 2025 H. Teresa van Avila

Br Bernard Maria csj uit Den Haag heeft verteld over
de bijzondere persoon van de H. Teresa van Avila.
Deze heilige vrouw was mystica en stond
tegelijkertijd ook heel stevig met beide benen op de
grond.

17 juni 2025 Zalig de ambitieuzen!

Broeder Ignatius Maria maakt ons nieuwsgierig met
deze titel van zijn lezing, door deze zaligspreeking toe
te voegen aan het rijtje waar Jezus het over heeft. Hij
gaat uitleggen waarom en hoe de ambitieuzen zalig
zijn.

Vastenactie 2025: Zomerkampen Armenië

Anty Raymakers

Heel veel dank aan de parochianen van de Gerardus Majella Parochie voor de prachtige opbrengst van € 10.550,-!

De kampen bestonden in 2024 dertig jaar en kunnen ieder jaar doorgaan door de financieringen van buiten en de zorgen van de zusters van de Congregatie van onze Lieve vrouw van Armenië en de broeders van Sint Jan. Wij zijn onze parochianen, die allen bijgedragen hebben aan deze mooie opbrengst dus weer heel dankbaar. Dit jaar zijn er verschillende bijzondere acties geweest om geld in te zamelen.

We noemen de kinderen en tieners met de sponsorloop. De kinderen, die zich daarvoor hadden opgegeven kwamen op 23 maart sportief naar de kerk toe. Alle supporters zochten een plekje langs de route (een rondje om de kerk) en toen konden ze van start. Ieder rondje was een stempel waard en groot en klein hebben erg hun best gedaan. De kinderen hebben hiermee € 1.070,-- opgehaald voor hun leeftijdgenootjes in Armenië.

Het weekend daarop kwamen de tieners in actie met de "ZipYourLip challenge": 24 uur niet eten, alleen drinken. Ze hebben sponsors gezocht om hun te sponsoren om geld te geven voor de vastenactie als het zou lukken. Dat is in alle opzichten goed geslaagd want ze hebben niet alleen een mooi bedrag van € 1200,-- opgehaald voor de vastenactie, maar ook konden zelf ervaren hoe het is om, net als veel leeftijdgenootjes, een lege maag te hebben.

Ook onze ouderen van onze parochie hebben mee geholpen aan de opbrengst van de vastenactie. Zij hebben lootjes gemaakt en verkocht en voor prachtige prijzen gezorgd met de Creacub. Deze opbrengst was € 505,--

Het is heel bijzonder dat een hele parochie meewerkt aan het slagen van deze actie en zo meewerkt aan een heerlijk en vruchtbaar zomerkamp voor de misdeelde kinderen in Armenië.

Wist u dat we ook een fonds voor Zuster Arousiag in Armenië hebben? U kunt maandelijks een bedragje overmaken op rekening **NL INGB0003767 t.n.v. Missie en Ontwikkeling, Zuster Arousiag.**

Nogmaals heel hartelijk dank aan alle weldoeners voor de giften, ook namens Broeder Eloi.

VASTENACTIE

steunt ons project

Nationale bedevaart Rome

Van zondag 27 april tot vrijdag 2 mei vond de nationale bedevaart naar Rome plaats en reisden 1100 Nederlanders naar Rome. Er waren Eucharistievieringen op bijzondere plekken en de pelgrims zijn door een aantal Heilige Deuren gegaan. Ook bezochten zij allerlei bezienswaardigheden in Rome. Vanuit onze parochie namen twee gezinnen deel aan het gezinsprogramma. Elise Bangma-Mertens heeft iedere dag een mooi verslag geschreven vanuit het gezinsprogramma (zie www.aartsbisdom.nl). Ook Sierd en Carmela Tilma waren met hun gezin in Rome:

“Wij hebben het geluk gehad mee te kunnen met de nationale bedevaart naar Rome afgelopen meivakantie. Ons gezin heeft zich aangesloten bij de reis voor gezinnen, georganiseerd door bisdom Den Bosch en bisdom Utrecht.”

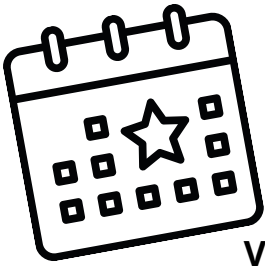
“Het was een divers gezelschap van jong tot oud, en wat een groot geschenk was dat! Het was heel fijn om samen met gezinnen op pad te gaan. Er zijn door de kinderen nieuwe vriendschappen gemaakt en oude zijn verdiept, en ook het contact tussen de kinderen met tieners en volwassenen was waardevol.”

“Na een bezoek aan het mooie Colosseum en het Forum Romanum op maandag, mochten we dinsdag in processie met de bisschoppen door de Heilige Deur van de Sint Pieter en hebben daar de Heilige Mis gevierd. Elianne mocht bij de processie het kruis dragen en vond dat heel bijzonder. Casper zag de Sint Pieter ook steeds dichterbij komen! Na de mooie viering hebben we met een aantal anderen de koepel beklommen wat weer hele andere uitzichten geeft in de Sint Pieter en daarbuiten.”

“Woensdag mochten we langs het graf van Paus Franciscus in de Santa Maria Maggiore en hebben daar ook met alle Nederlanders de Eucharistie gevierd. Het was erg bijzonder om zo dichtbij het graf dat te kunnen doen. Donderdag vond de afsluitende viering in de Sint Paulus buiten de muren plaats, dus we zijn deze week door drie Heilige Deuren gelopen.

Tijdens elke viering mochten enkele kinderen misdienaar zijn, samen met heel veel priesters en bisschoppen. Dat vonden ze geweldig! Naast al het moois aten we ook lekker ijsjes, bezochten de Trevi Fontein en liepen door de oude straatjes van Rome. Luce (de mascotte van het Heilig Jaar) mocht elke dag met een ander gezin op pad. Woensdag was ze met ons mee en konden we 's avonds in het dagboek schrijven wat we hebben ervaren. Het was een heel intensieve week, maar heel bijzonder met prachtige ervaringen voor het gezin!”

Familieactiviteiten

Voor de data en de tijden van de activiteiten zie pagina 15

THOMASCLUB

Tijdens de Thomasclub is er catechese, ontmoeting en knutselen voor kinderen en tieners van 4-16 jaar.

Er zijn 5 verschillende leeftijdsniveaus.

We leren uit de Bijbel en uit de traditie van de Kerk, knutselen, bidden samen en doen spelletjes. Je bent van harte welkom in het Leerhuis op vrijdagavond eens in de twee weken!

KINDERKOOR

Alle kinderen van 5 t/m 12 jaar zijn welkom. We repeteren ongeveer eens in de twee weken op vrijdagavond, als er geen Thomasclub is. We herhalen regelmatig de refreinen, zodat alle kinderen die goed kunnen meezingen. We zingen samen, omdat we daar blij van worden!

Bovendien is het een mooie manier om over Jezus te leren en voor Hem te zingen, naar Hem toe.

KWD EN PWD

Voor de kinderen is er elke zondag kinder- en peuterwoorddienst tijdens de H. Mis van 10 uur. Alle kinderen zijn van harte welkom om hier te luisteren naar het Woord van God. Wat zijn we dankbaar dat zoveel kinderen hierbij aansluiten!

Mocht u het leuk vinden om te helpen? Geef een seintje bij info@gerardusmajella.nl.

GEZINSZONDAGEN

Na de Heilige Mis van 10 uur gaan de gezinnen samen lunchen en iedereen brengt iets mee om te delen. Er wordt gezorgd voor drinken.

In onze parochie zijn veel gezinnen en de gezinszondagen zijn een mooie gelegenheid om elkaar (beter) te leren kennen. Alle gezinnen van harte welkom!

VORMSELVIERING

Tijdens de eucharistieviering van 15 juni zal Mgr. Woorts het sacrament van het heilig vormsel toedienen aan enkele jongeren van onze parochie, die zich al twee jaar op dit moment hebben voorbereid.

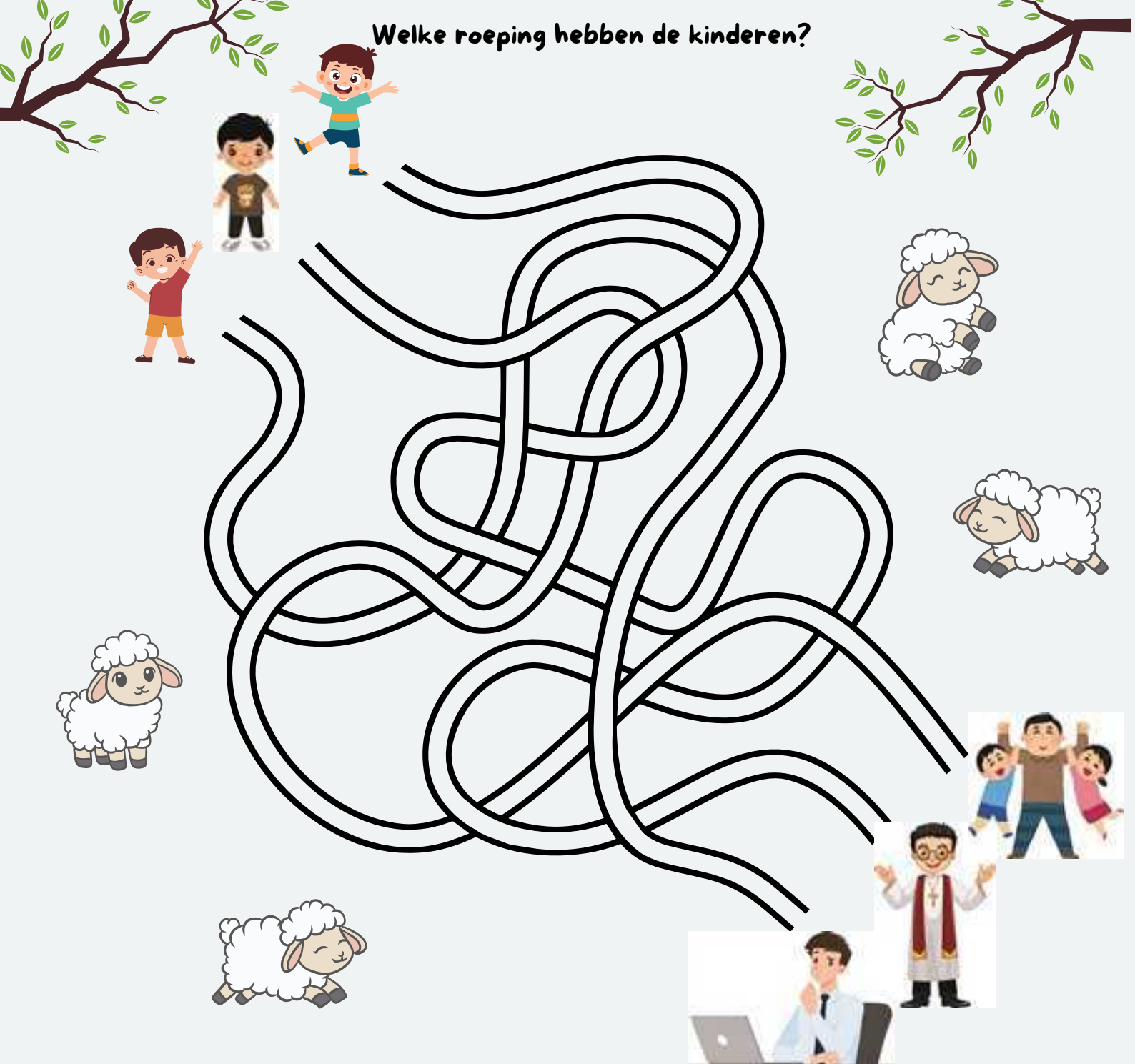
TIENERS

Voor tieners vanaf groep 8 zijn er de tienerzondagen! Zondag na de H. Mis komen we dan bij elkaar voor een leuke activiteit, catechese en gezelligheid.

Daarnaast is er eind maart een tienerweekend. De tieners gaan sponsors verzamelen voor de Vastenactie van de Parochie en daarvoor 24 uur niet eten.

Meer info bij Kees van Duijn keesvanduijn1@hotmail.com

Welke roeping hebben de kinderen?

Jezus, wijs mij de weg
(wijs naar je voeten)

Bij alles wat ik doe
(spreid je armen uit)

En bij alles wat ik zeg
(raak je lippen aan)
Amen.

(Uit: Mijn eerste gebeden)